

som jeg alt antydede ved Lovens Forelæggelse, ville blive nødvendige ogsaa under den nu bestaaende Ordning ligesom under enhver militær Ordning, og jeg har kun undladt at foreslaa dem, fordi de ikke staa i nogen umiddelbar Forbindelse med den foreslaaede Nyorganisation af vort Forsvarsvæsen. Men jeg kan kun anse det for heldigt og betryggende, at disse nødvendige Bevillinger blive vedtagne allerede her, saa at deres Gennemførelse kan betragtes som sikret, saasnart i det hele Forsvarslovene ere vedtagne.

Derimod kan jeg ikke modtage de Forslag, som 6 af de ærede Udvalgsmedlemmer med Udvalgets ærede Ordfører (J. C. Christensen) i Spidsen have stillet om at udstemme de fremskudte Stillinger og den Fond, som skulde tilvejebringes ved Salg af militære Grunde, og hvoraf Udgifterne til Stillingerne Anlæg og Armering kunne tilvejebringes. Lige saa lidt kan jeg modtage de samme ærede Medlemmers Forslag om at ombytte Fodartilleriet med Feltartilleri. Jeg kan ikke modtage disse Forslag, fordi Regeringen maa fastholde sin tidligere udtalte Mening om de fremskudte Stillingers Nødvendighed og paa ingen Maade kan føle sig rokket ved de Bemærkninger, som af ærede Medlemmer ere gjorte i modsat Retning i Betænkningen. Jeg maa fastholde, at naar det er givet, at der maa føres et Forsvar for København ogsaa paa Landfronten — og det erkender det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) at der maa, og det maa han ogsaa absolut erkende, idet det er givet, at ingen Hær kan lade sin Basis udækket, og København nu en Gang er Basis for hele Forsvaret paa Sjælland, baade for Søforsvaret og for Landforsvaret —, saa er det utænkeligt, at en Hær skulde gaa ud til Kysterne uden først at drage Omsorg for Sikringen af sin Basis, thi en Fjende vilde da paa den sikreste og letteste Maade kunne tilintetgøre det hele Kyst- og Neutralitetsforsvar ved at bemægtige sig Hærens Basis. Derved vilde dens Livsaare være overskaaren og hele Forsvaret være umuliggjort fra første Færd.

Det ærede Medlem erkender altsaa, at enhver dansk Hærlædelse under en Krig, hvor Danmarks Neutralitet krænkes paa Sjælland, maa drage Omsorg for at forsvare København fra Landsiden. Noget lignende udtalte ogsaa C. Berg i sin Tid. Han erkendte, at det vilde være rimeligt, naar Sjælland blev Genstand for et Angreb, at den General, der førte Overkommandoen, maatte opkaste Feltværker

paa Københavns Landfront for paa den Maade at søge at forsvare Landfronten saa godt som muligt. Det er altsaa en gammel Opfattelse i den politiske Verden, ogsaa indenfor Venstre, at et saadant Forsvar bør føres. Men naar man er enig herom, at København bør forsvares fra Landsiden, og naar man erkender, at en Fjendes Bemægtigelse af København vil være ensbetydende med fuldstændig Tilintetgørelse og Lammelse af vort Forsvarsvæsen, kan jeg ikke komme bort fra, at man bør have faste Støttepunkter for dette Forsvar. Hvis saadanne ikke findes, vil det ikke være muligt for en Styrke som de 24,000 Mand, der i saa Tilfælde maa indkaldes, hver Gang der er Fare paa Færde, at forsvare den Landfront, der ligger mellem de to Fløjforter, og som vil blive paa omtrent $4\frac{1}{4}$ Mils Længde, selv mod en Styrke paa kun 20,000 Mand. Og vi have endda ingen Garanti for, at den Angrebsstyrke, der gaar løs paa os, ikke bliver større end 20,000 Mand. De 20,000 Mand ere blot den Styrke, man regner med, fordi Forberedelserne til Afsendelse af en saadan Styrke kunne foretages, uden at de kunne iagttages af os, og fordi en saadan Styrke uden Varsel af nogen Art kan kastes i Land paa Sjælland og overrumple os. Men der er intet til Hinder for at tænke sig, at i de følgende Dage kan en betydelig større Styrke angribe os. Men selv overfor en saa ubetydelig Styrke som 20,000 Mand kunne vi, efter Hærens Føreres Mening, ikke klare os med 24,000 Mand overfor den Opgave i aaben Mark at skulle forsvare Københavns Landfront. Det maa jo ikke glemmes, at dette er en fuldstændig anden Opgave end i Almindelighed at klare sig i aaben Mark mod 20,000 Mand. At forsvare en Landfront paa $4\frac{1}{4}$ Mil er efter sagkyndiges Mening umuligt med den nævnte Styrke. Der er ikke Tvivl om, at den, der under saadanne Forhold skal lede Forsvaret af Sjælland, vil blive nødt til at sammendrage alt, hvad der kan krybe og gaa paa Sjælland til Forsvar af Københavns Landfront. Der bliver endda ikke en Mand for meget. Jeg er bange for, der bliver adskillige Mand for lidt. Vi maa ikke glemme, at den Modstander, vi komme til at staa overfor, efter al Sandsynlighed vil være bedre udrustet, bedre indøvet, i det hele betydeligt mere kampdygtig, end vore Tropper med deres meget ringere Uddannelse ere. Men have vi de fremskudte Stillinger, vil man for det første kunne nøjes med en meget mindre Sikringsstyrke til at sikre Mobiliseringen.